

[Carl Petersen.]

gået. Det blev derfor det nedsatte udvalgs opgave at forme forslaget bestemmelser således, at man opnåede den bedste virkning med hensyn til lovforslagets formål, men samtidig at forme bestemmelserne sådan, at virkningerne ikke blev unødvendigt generende for de samfundsborgere, hvis frie dispositionsret man her foretager et indbærb overfor.

Gennem de ændringsforslag, som er stillet, og som det overvejende flertal har samlet sig om, mener jeg, at vi har nået et så godt resultat, som det er muligt, når man vil nå et positivt resultat ad kompromissets vej, og det var jo vor opgave.

Som det fremgår af betænkningen, har det ikke været muligt at samle hele udvalget om denne opgaves løsning. Der er ikke mindre end to mindretalsudtalelser i betænkningen. Jeg skal senere gøre nogle bemærkninger i relation til disse.

Udvalgets ærede ordfører har på flertallets vegne gennemgået og anbefalet ændringsforslagene, og jeg kan nøjes med på mit partis vegne at give tilslutning hertil. Vi har denne gang som tidligere ved behandlingen af kornlove været stillet overfor en række problemer dels skabt af vor egen opfattelse af, hvordan bestemmelserne burde formes for helt at virke efter deres hensigt, dels rejst gennem henvendelser fra interesserede organisationer enten med gode råd til udvalget eller med protester mod lovens virkninger overfor netop de mennesker, hvis interesser organisationerne nu varetager.

For dem af udvalgets medlemmer, der gennem årene har været med til at forme forskellige kornlove, er der meget lidt nyt i det, der er fremkommet. Det gælder både partiernes indstilling og organisationernes henvendelser. Jeg forstår udmærket godt, hvad der ligger til grund for henvendelserne fra skovejerne, fra husmændene, fra frugtavlerne, ja, jeg kan såmænd godt tage Tolvmandsforeningerne med for blot at nævne nogle af de henvendelser, vi har modtaget. Det er forståeligt, når en sådan lovgivning griber dybt ind i mange landmænds frie dispositionsret, at man så prøver at foretage en vurdering, enten det drejer sig om de små og mellemstore landbrug, der i dette øjeblik frygter for, at de ikke kan opretholde den besætningsstørrelse, de nu har, eller om de store brug, for hvem det, hvis vi holder den nuværende forskel mellem markedsprisen og afleveringsprisen på det tidspunkt, hvor kornet skal afleveres, betyder, at de går glip af store fortjenester, som de havde regnet med. For husmændenes

vedkommende hænger den gamle trusel igen over deres hoveder, om de nu kan være sikre på at få adgang til at købe det korn, som er nødvendigt til supplering af deres egen høst, det, som for mange husmænd er betingelsen for at få et rimeligt økonomisk resultat af deres arbejde.

Vi har ved denne som ved tidligere lejligheder drøftet alle disse forhold og har, som jeg allerede har nævnt, prøvet at finde frem til en udformning, som tager hensyn ikke blot til de enkelte grupper, men til hele samfundet.

Udskrivningen er blevet betydeligt større end foreslået af ministeren, men efter mit partis mening burde den have været endnu større, fordi der endnu er to områder, der efter vor opfattelse er udækkede, og som burde have været taget med i betragtning ved udskrivningens fastlæggelse. Det drejer sig om det nødvendige korn til gryn fremstilling. Vi kan ikke se logikken i, at man lægger mindre vægt på at sikre befolkningen det nødvendige gryn af byg eller havre til rimelige priser end på at sikre den det nødvendige brød fremstillet af rug og hvede til overkommelige priser. Det er begge to levnedsmiddelgrupper, der betyder ganske overordentlig meget for den almindelige befolkning og ikke mindst for de dårligst stillede i vort samfund. Vi har også den opfattelse, at det havde været klogest at foretage en udskrivning for at sikre husmændene deres i hvert fald delvise forsyning af indkøbt korn; det havde givet betydelig større garanti for, at kornet var tilstede, end den garanti, der gives ved anvisning på det importerede korn. Men vi kunne ikke nå længere, når der skulle opnås enighed, end til de 500 000 t, og alle ved, at det ikke er tilstrækkeligt til at dække de formål, jeg her har nævnt.

Ved ændringsforslag nr. 7 er det nu lagt i den højtærede ministers hånd gennem forhandling med finansudvalgene at sikre husmændene importeret korn, og vi kan så kun håbe, at vilkårene i den kommende tid vil forme sig sådan, at det kan lade sig gøre, uden at landets andre interesser lider skade.

Ændringsforslag nr. 5 lempet forholdene noget for dem, der var henvist til at tage forbehold af driftsmæssige grunde, dels derved at procenten i § 2, stk. 2, nedsættes fra 38 til 35, dels derved at den pågældende får lov til at beholde det nødvendige til såsæd og hestehold. Når jeg nævner dette ændringsforslag, er det, fordi det vil mildne virkningerne for de brug, der kommer ind under bestemmelserne på grund af,